

Arrest

nr. 305 871 van 29 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213/15
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 22 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 24 augustus 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 7 juli 2023. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Tigrinya machtig is en zijn advocaat was aanwezig.

1.3. Op 24 augustus 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op [...] Hedar 1957 (Ethiopische kalender (EK)>Gregoriaanse kalender (GK): [...]1964) in Quiha en bezit de Ethiopische nationaliteit. U verklaart tot de Tigray etniciteit te behoren.

U groeide op in Quiha en woonde er tot 1976 (EK>GK: 1984). U verhuisde toen een jaar naar Asmara om daar een lerarenopleiding te volgen. Na een jaar keerde u terug. U gaf les in verschillende dorpen. Zo bleef u tot 1985 (EK>GK: 1993/1994) in Zalambessa. Daarna woonde u een jaar in Darbats Wha alvorens u naar Addi Shuwhu verhuisde. Ook daar verbleef u maar een jaar en in 1988 (EK>GK: 1995/1996) verbleef u in Adi Kudeb. In 1989 (EK>GK: 1996/1997) verhuisde u naar Mekelle.

Daar leerde u uw vrouw kennen en kregen jullie samen een dochter. Uw vrouw overleed in Megabit 2003 (EK>GK: maart 2011) en een jaar later, nadat uw project ten einde liep, verhuisde u, samen met uw dochter, naar Addis Abeba om daar gaan te werken.

Op 27 Meskerem 2013 (EK>GK: 7.10.2020) besloot u naar Mekelle te gaan om zo toe te zien op de bouw van uw huis. Na het uitbreken van de oorlog vluchtte u naar een dorp Atsetsa waar u een tijdje verbleef. Op Tahassas 4 (EK>GK: 13.12.2020) besloot u terug te keren naar Addis Abeba maar werd u onderweg tegengehouden bij een checkpoint. U werd ervan verdacht te hebben meegestreden met de Tigrayans en werd vastgehouden. Na een dag werd u vrijgelaten nadat u hen vertelde over uw gezondheidsproblemen.

Op 14 Tahassas 2013 (EK>GK: 23.12.2020) kwam u terug toe in Addis Abeba en twee dagen later ging u terug werken. U werd gearresteerd op uw werk en meegenomen naar het lokale politiekantoor. Daar werd u opgesloten voor 2 dagen, en werd u vrijgelaten nadat uw familie een waarborgsom betaalde. Hoewel u uw collega's ervan verdacht dat zij de politie hadden ingelicht over uw terugkomst, ging u na uw vrijlating terug werken. Enkele maanden later, op 20 Miyazia (EK>GK: 28.04.2021), werd u opnieuw gearresteerd. Deze keer was u thuis. U werd meegenomen en verbleef een week in de hechtenis in het lokale politiekantoor. U werd opnieuw vrijgelaten na het betalen van een waarborgsom. U werd nog een laatste keer gearresteerd op 6 Hedar 2014 (EK>GK: 15.11.2021). Toen kwamen er 12 politieagenten bij u thuis en opnieuw werd u meegenomen naar het lokale politiekantoor. U verbleef daar een nacht en werd dan, door plaatsgebrek, overgeplaatst naar een omgevormd magazijn. U verbleef daar ongeveer een maand en werd dan, samen met alle andere gevangenen boven de 50 jaar naar een andere plaats, Gelam Condomiun, gebracht met betere faciliteiten. Uiteindelijk werd u vrijgelaten samen met al de andere gevangenen op 17 Tir (EK>GK: 25.01.2022).

U besloot hierna te vertrekken en begon uw reis naar België te plannen. U reisde per vliegtuig en op 2 juli 2022 (GK) kwam u toe op Belgisch grondgebied. U diende op 24 augustus 2022 (GK) een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: een curriculum vitae, een kopie van uw brief aan uw baas, een kopie van uw baas betreffende uw afwezigheid, een kopie van een brief betreffende de stopzetting van uw loon nadat u gevlucht was, een brief aan het CGVS, uw kaart van uw werk, een kopie van uw bankrekening in Quiha, kopieën van schoolcertificaten en diploma's, uw studie curriculum, kopie van residentiekaart, een kopie van uw paspoort, en artikels betreffende de situatie in Ethiopië.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst, Ethiopië, te hebben verlaten omwille van de etnische vervolging die u meemaakte tijdens de oorlog in Tigray. Bij een eventuele terugkeer vreest u opnieuw het slachtoffer te worden van deze vervolging (notities persoonlijk onderhoud (NPO), p.22).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u in 2004 (EK>GK: 2012/2013) naar Addis Abeba verhuisde met uw dochter en daar ongeveer tien jaar woonde, tot uw vertrek uit uw land van herkomst (NPO, p.5). U geeft aan niet terug te kunnen keren naar Addis Abeba omdat u vreest opnieuw het slachtoffer te worden van vervolging. Zo spreekt u dat u opnieuw gearresteerd of vermoord zou worden omwille van uw Tigray etniciteit (NPO, p. 22). Het loutere gegeven dat u tot de Tigray etnie behoort, volstaat echter niet om aannemelijk te maken dat u bij een terugkeer naar Addis Abeba zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Uit de COI Focus "Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba", d.d. 23 juni 2023 (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-situatie-van-tigreers-addis-abeba>) blijkt dat de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray die startten in november 2020 gepaard gingen met repressie en arrestaties van Tigreërs in de rest van het land. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 normaliseerde de situatie voor Tigreërs buiten de regio Tigray in Ethiopië. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs werd in de loop van 2022 vrijgelaten. Op 2 november 2022 tekenden de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) een vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, en op 22 maart 2023 werd het TPLF van de lijst van terroristische organisaties verwijderd. Verder blijkt dat hoewel de situatie van Tigrayans in de hoofdstad verbeterd is, veel Tigrayans als gevolg van de jarenlange anti-Tigray-propaganda en het oorlogsgeweld de staat wantrouwen en een laag profiel aanhouden, zij nog de economische gevolgen kunnen dragen van de maatregelen waaraan zij werden onderworpen tijdens het conflict en moeilijkheden kunnen ondervinden bij het regelen van administratieve zaken. Midden 2023 is er evenwel geen sprake meer van massale arrestaties van Tigrayans in de hoofdstad Addis Abeba of van nieuwe discriminerende maatregelen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie. Uzelf brengt evenmin informatie aan waaruit dit zou blijken. Het loutere feit dat u Tigray bent is onvoldoende om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk te maken. Een individuele beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming dringt zich dan ook op. Het komt aan u toe om concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan te reiken waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden gevisieerd of vervolgd, alwaar u in gebreke blijft. U slaagt er immers niet in om deze (toekomstige) vrees persoonlijk te maken. Uw dochter en halfzus zijn bovendien nog steeds woonachtig in de Ethiopische hoofdstad. Gevraagd naar hun ervaringen sinds het vredesakkoord, antwoordt u dat er in Addis Abeba altijd al problemen zijn geweest op vlak van geloof en etniciteit. Later voegt u nog toe dat Tigrayans niet meer kunnen leven zoals voor de oorlog en haalt u ook de algemene onveiligheid aan in het land en de haat tegenover Tigrayans zonder deze verder te concretiseren en te personaliseren (NPO, p.9, 22).

U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u vluchtte uit uw land van herkomst door de vele arrestaties die u heeft meegemaakt. Zo geeft u aan dat u tot viermaal toe gearresteerd en vastgehouden werd tijdens de oorlog in Tigray. Uit uw verklaringen blijkt dat dit telkens gebeurde op basis van uw etniciteit. U blijkt immers de Tigray etniciteit te bezitten. Het is daarbij van belang op te merken dat u in het kader van de Tigray oorlog samen met andere Tigrayans werd gearresteerd en vastgehouden en niet zo zeer omwille van uw specifiek profiel. Zo geeft u bijvoorbeeld zelf aan dat de vierde keer dat u gearresteerd werd in een periode was waar er veel Tigrayans gearresteerd werden als een soort campagne (NPO, p.19). Verder dient er ook te worden opgemerkt dat u twee keer u na het betalen van een waarborgsom weer vrij kwam (NPO, p.16 en 18). De laatste keer werd u terug vrijgelaten op het moment dat veel Tigrayans werden vrijgelaten – in de eindfase van het Tigray conflict (NPO, p.21). U geeft vervolgens ook aan dat u, samen met alle andere gevangenen van boven de 50 jaar, werd overgeplaatst naar een andere locatie waar de omstandigheden beter waren (NPO, p.21). Hoewel het Commissariaat geenszins betwist dat dit onaangename ervaringen waren, dient er te worden opgemerkt dat deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het Tigray conflict waar algemene huiszoeken en arrestaties gebeurden in het teken van deze oorlog in Tigray. Zoals hierboven aangehaald wijst algemene landeninformatie echter uit dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties (op basis van de Tigray etniciteit). Uw aangehaalde arrestaties in uw land van herkomst worden bijgevolg niet in twijfel getrokken, maar uw hieraan gelinkte vrees wordt niet langer actueel geacht.

Bijgevolg dient er geconcludeerd te worden dat u niet heeft weten te overtuigen dat u nood heeft aan internationale bescherming.

U verklaart immers meerdere malen gearresteerd te zijn in een specifieke periode van het Tigray conflict omwille van uw etniciteit. Uw langdurig verblijf in Addis Abeba, uw netwerk en levensomstandigheden in de hoofdstad tonen aan dat er op het moment van de beoordeling van de door u aangehaalde feiten geen nood aan internationale bescherming aanwezig is gezien de gewijzigde situatie in de hoofdstad Addis Abeba ten aanzien van personen van Tigray herkomst. U haalt tot slot geen concrete, op uw persoon betrokken, elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat u persoonlijk omwille van uw etnische afkomst als Tigray dreigt te worden gevisieerd of vervolgd in de toekomst.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 03 augustus 2023. De opmerkingen die u formuleerde hebben voornamelijk betrekking op kleine inhoudelijke aanpassingen. Er werd met uw opmerkingen rekening gehouden, maar deze zijn niet van die aard dat ze ander licht werpen op bovenstaande beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van de materiële motiveringsverplichting en de zorgvuldigheidsplicht.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker niet te kunnen terugkeren naar zijn thuisland vermits hij er opnieuw problemen zal krijgen omwille van zijn Tigray etniciteit. Hij wijst erop dat in de bestreden beslissing niet wordt getwijfeld aan zijn relaas en de problemen die hij heeft gekend, zoals de traumatische arrestaties, discriminatie en haat, maar dat de commissaris-generaal verwijst naar algemene landeninformatie waaruit blijkt dat in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestaties op basis van Tigray etniciteit om hem af te wijzen. De stelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er geen aanwijzingen zijn van een situatie waarin Tigrayans in Addis Abeba systematisch worden vervolgd omwille van hun etnie en dat het loutere feit dat hij Tigray is onvoldoende is om een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aannemelijk te maken, is volgens verzoeker niet juist en in strijd met de gegevens van het dossier en de actualiteit.

Hij benadrukt dat hij duidelijk stelde dat de situatie na het vredesakkoord niet verbeterd is, dat er ingebakken haat is ten aanzien van Tigrya waardoor het onmogelijk is om een veilig leven te leiden in Ethiopië en citeert zijn verklaringen: “...” (notities PO, p. 9 e.v.) en “...” (notities PO, p. 22) waaruit blijkt dat zijn dochter nu haar job verliest omwille van haar etnie. Verzoeker verwijst ook naar zijn brief in bijlage die hij heeft geschreven in functie van dit beroep en verduidelijkt dat hij werd gediscrimineerd, beledigd door zijn collega's, zijn taal niet meer openlijk kon spreken, zijn dochter haar job heeft verloren in juli enz.... De haat die men voelt voor de Tigray is niet voorbij en dit blijkt ook uit zijn verklaringen en de informatie zoals hierna aangehaald.

Verzoeker betoogt vervolgens dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst (COI Focus van 23 juni 2023) geen uitsluitsel geeft op mogelijke arrestaties “...” (p. 9). Uit informatie blijkt dan weer dat Tigreërs hun etnie verbergen om haatspraak te vermijden “...” en dat Tigreërs in Addis Abeba nog steeds zonder werk zitten, zonder geld en dat hun identiteitsdocumenten als waardeloos worden beschouwd, niet dezelfde rechten hebben als andere etnieën enz. “...”. Het is volgens verzoeker dan ook in strijd met het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel om hem af te wijzen als vluchteling verwijzende naar informatie waarin wordt gesteld dat men geen weet heeft van massale arrestaties, terwijl uit de informatie wel blijkt dat Tigreërs in Addis Abeba nauwelijks rechten hebben en dat de mensenrechten er nog dagelijks worden geschonden.

Verzoeker begrijpt niet dat de commissaris-generaal meent te kunnen stellen dat, rekening houdend met zijn profiel, verzoeker zou kunnen terugkeren naar Ethiopië/Addis Abeba en er een veilig leven kan leiden. Verzoeker betoogt dat Ethiopië nog steeds een bijzonder gevaarlijk land is om te leven en hij wenst te verwijzen naar zeer recente informatie waaruit blijkt dat er nog steeds massaal veel schendingen zijn van mensenrechten ten aanzien van Tigray. Hij verwijst in eerste instantie naar informatie van 18 september 2023, die volledig in lijn ligt met zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en citeert passages hieruit

“...
(<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2023/09/ethiopia-nearly-one-year-after-ceasefire-unexperts-warn-ongoing-atrocities>). Verzoeker verwijst ook naar volgende informatie om de slechte veiligheidssituatie en het risico dat verzoeker loopt bij terugkeer naar zijn thuisland aan te tonen:

“a. “Authorities denied the Tigray People's Liberation Front's (TPLF) request to restore its legal registration as a political party” (<https://www.crisisgroup.org/africa/hornofafrica/ethiopia/crisiswatch-digest-ethiopia>; June 2023.)

b. “ፍጥነት ለጥገላው ብቻ ነው፣ ማለትም “trust a Tigrayan only after you bury him,” is the mantra that has gripped Addis Abeba and beyond. Your life as a Tigrayan is not worth more than an animal's life in today's Ethiopia.” (<https://www.ethiopiainsight.com/2023/01/16/because-of-the-war-many-tigrayans-no-longer-identify-withethiopia/>)

c. “Notice on the Continuation of the National Emergency with Respect to Ethiopia” (<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/presidential-actions/2023/09/07/notice-on-thecontinuation-of-the-national-emergency-with-respect-to-ethiopia-2/>)

- d. "Mekelle: A city under a lingering siege" (<https://sites.tufts.edu/reinventingpeace/2023/08/16/mekelle-a-city-under-a-lingering-siegepart-1/>)
- e. "Plans for post-conflict reconstruction and reparation are not yet in sight" (<https://sites.tufts.edu/reinventingpeace/2023/08/17/mekelle-a-city-under-a-lingering-siegepart-2/>)
- f. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/letter-un-human-rights-council-members-atrocityprevention-priorities-co-uncils-54th-session>: Insecurity in Ethiopia: "Despite the CoHA, there have been continuing reports of serious violations and abuses of international law, including indiscriminate attacks on civilians and civilian infrastructure, unlawful killings and forced displacement, among others in areas of Tigray."

In een tweede onderdeel stelt verzoeker hij in aanmerking komt voor bescherming onder artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet en verwijst daartoe opnieuw naar de door het CGVS geciteerde COI Focus van 23 juni 2023. Hij stelt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er weinig betrouwbare informatie is met betrekking tot massa arrestaties en dat wel blijkt dat de Tigray nog steeds onderworpen worden aan de schending van de meest fundamentele mensenrechten. Verzoeker meent dat het CGVS niet zinvol naar deze informatie kan verwijzen om hem af te wijzen en stelt dat hij in geval van terugkeer zal blootgesteld worden aan de schending van de meest fundamentele mensenrechten, namelijk recht op lichamelijke integriteit en recht op leven.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en ondergeschikt de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale

bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. Verzoeker verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en tot de Tigray-etnie te behoren. Hij legt bij de indiening van zijn beschermingsverzoek onder meer een kopie van zijn Ethiopische paspoort en een kopie van zijn residentiekaart neer (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 12 en 5). De identiteit en Ethiopische nationaliteit van verzoeker worden niet betwist door de commissaris-generaal. Evenmin wordt betwist dat verzoeker tot de Tigray-etnie behoort.

4.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn Tigray etnie. Verzoeker verklaart dat hij geboren is in Quilha en op verschillende plaatsen in de Tigray regio verbleef tot zijn verhuis naar Addis Abeba in 2012, een jaar na het overlijden van zijn echtgenote.

In oktober 2020 keerde verzoeker om werkgerelateerde redenen terug naar Mekelle maar besloot in december 2020 terug te keren naar Addis Abeba. Bij zijn terugkeer werd verzoeker een eerste keer gearresteerd bij een checkpoint omdat hij ervan verdacht werd te hebben meegevochten met de Tigrayans en een dag later weer vrijgelaten. Tussen 23 december 2020 en 15 november 2021 werd verzoeker nog driemaal gearresteerd en vastgehouden gedurende respectievelijk twee dagen, een week en ongeveer een maand. Na het betalen van een waarborg werd verzoeker vrijgelaten na de tweede en derde detentie. Bij de laatste arrestatie werd verzoeker samen met alle andere gevangenen vrijgelaten. Verder verklaart verzoeker dat de Ethiopische federale regering de haat tegen de Tigray-gemeenschap aanwakkerde bij de bevolking, dat hij in het openbaar geen Tigrinya kon spreken en zichzelf niet zou kunnen kenbaar maken als Tigray-persoon omdat dit vijandige reacties uitlokt van de bevolking. Verzoeker verklaarde voorts tijdens het persoonlijk onderhoud dat zijn dochter, die nog in Addis Abeba woont en in een telecombedrijf werkte op dat ogenblik, vreesde om ontslagen te worden omwille van haar etnie (notities PO, p. 22) en stelt in het verzoekschrift dat zij ondertussen ontslagen is.

4.4. Verzoekers verklaringen over de discriminatie die hij meemaakte als Tigreër in Addis Abeba, zijn vier arrestaties en detentie in de gevangenis en de waarborgsommen die betaald werden om zijn vrijlating te bekomen, zijn consistent en overtuigend en komen ook overeen met de objectieve landeninformatie waaruit blijkt dat in de periode waarin verzoeker zijn arrestaties in Addis Abeba situeert, met name tussen december 2020 en november 2021, massale arrestaties van Tigreërs door de Ethiopische autoriteiten plaatsvonden, onder meer in Addis Abeba.

Uit deze landeninformatie blijkt immers dat een eerste golf van arrestaties samenviel met de start van de vijandelijkheden in de Tigray regio. Duizenden Tigreërs, voornamelijk militair personeel worden opgepakt en ondergebracht in detentiecentra in het hele land op beschuldiging van verraad en worden soms maandenlang en zonder aanklacht vastgehouden. Midden 2023 en maanden na het ondertekenen van het staakt-het-vuren is er nog steeds geen duidelijkheid over ongeveer 17.000 Tigreërs die voor het conflict werkzaam waren bij de federale strijdkrachten en sinds november 2020 worden vastgehouden in onbekende omstandigheden. Een tweede golf van massale arrestaties kent zijn beslag nadat de Tigray Defense Forces eind juni de regionale hoofdstad Mekelle heroverden. Duizenden Tigreërs worden in die periode in het hele land willekeurig opgepakt door de Ethiopische autoriteiten en overgebracht naar geheime locaties terwijl ook tientallen winkels, bedrijven en bars van Tigreërs in Addis Abeba gesloten worden door de autoriteiten. Als de TDF verder doordringen in de regio Amhara in oktober 2021 neemt de repressie tegen Tigreërs toe en volgens HRW en Amnesty International vinden massaal willekeurige arrestaties plaats van van Tigreërs als onderdeel van een repressief beleid en optreden tegen deze etnische groep. Tigreërs worden een doelwit van de politie op grond van een mix van indicaties zoals hun achternaam, details op identiteitskaarten en rijbewijzen en de manier waarop zij Amhaars spreken. Na de opheffing van de noodtoestand eind februari 2022 nemen de arrestaties en detentie van Tigreërs buiten de regio Tigray af, maar verschillende bronnen melden opnieuw een stijging in de tweede helft van 2022, zij het niet in dezelfde mate als tijdens de noodtoestand (COI Focus. *Ethiopië. De situatie van Tigreërs in Addis Abeba*, 23 juni 2023, p. 5-7).

Het ondertekenen van het vredesakkoord van 2 november 2022 kan volgens een journalist van Libération niet verhelen dat er voor veel Tigreërs iets gebroken is als gevolg van de arrestatie van tienduizenden Tigreërs en de haatspraak van de Ethiopische premier Abiy Ahmed ten aanzien van het TPLF dat al snel werd geprojecteerd op alle Tigreërs. Het TPLF wordt op 22 maart 2023 van een lijst van terroristische organisaties gehaald en eind maart 2023 kondigt het Ministerie van Justitie aan dat de aanklachten tegen militairen en burgers van het TPLF die zijn beschuldigd van verschillende strafbare feiten, beëindigd zijn. Een groot aantal van de gedetineerde Tigreërs is in de loop van 2022 vrijgelaten maar een aantal van hen zit nog steeds vast en het is niet bekend hoeveel Tigreërs midden 2023 nog altijd vastzitten. Volgens een vertegenwoordiger van een internationale organisatie zijn alle Tigreërs die in Addis Abeba zijn gearresteerd in verband met de noodtoestand die van kracht was tussen november 2021 en februari 2022 vrijgelaten of overgedragen aan het rechtssysteem maar medewerkers van verschillende ambassades geven aan Zweedse onderzoekers aan dat nog steeds een aanzienlijk aantal Tigreërs vastzitten en volgens de directeur Hoorn van Afrika voor HRW zijn er in juni 2023 nog steeds geen gegevens voorhanden over het aantal vastgehouden of vermiste personen dat verband houdt met de oorlog. Ook een academicus en Ethiopië expert aan de Universiteit van Oslo stelt dat er geen informatie is over hoeveel duizenden Tigreërs in Addis Abeba of elders in het land onrechtmatig zijn vastgehouden, noch hoeveel er zijn vermoord of gemarteld. Na het ondertekenen van het vredesakkoord zijn er geen indicaties van massale arrestaties van Tigreërs, maar in februari 2023 stelt het Migrationsverket van Zweden in een rapport over de situatie van Tigreërs buiten hun regio van herkomst dat het plausibel is dat arrestaties van Tigreërs nog steeds voorkomen, zij het dat zij niet zo grootschalig zijn als voorheen. Bronnen geraadpleegd door het Noorse Landinfo in een rapport van maart 2023 gewijd aan de situatie van Tigreërs in Addis Abeba geven aan dat de represailles tegen Tigreërs aanzienlijk zijn afgenomen na het opheffen van de noodtoestand in februari 2022 en het vredesakkoord van 2 november 2022. Ook volgens de Franse journalist van Libération en een Gentse hoogleraar met bijzondere expertise aangaande Tigray en Ethiopië zijn er geen massale arrestaties meer verricht in Ethiopië sinds het vredesakkoord en zijn er veel Tigreërs sindsdien bevrijd uit illegale kampen maar blijven duizenden soldaten van Tigray afkomst sinds 2020 opgesloten in kampen op basis van hun etniciteit.

De Gentse hoogleraar benadrukt de gevolgen van een propagandacampagne die reeds voor de start van de vijandelijkheden is begonnen voor Tigreërs in de hoofdstad. Volgens hem is iedereen met een Tigray-naam verdacht en doelwit van misbruik voor de Ethiopische regering en de publieke opinie in Addis Abeba. Dit wordt ook bevestigd door een Ethiopische journalist. Volgens een Noorse expert en een expert binnen het instituut voor Commonwealth-studies aan de universiteit van Londen, spreken Tigreërs geen Tigrinya in Addis Abeba om geen negatieve aandacht te trekken en voelen veel Tigreërs zich onveilig in Addis Abeba en gedragen ze zich behoedzaam omdat ze eerder een doelwit zijn geweest van geweld. Volgens een Ethiopische journaliste is er sprake van een nieuw narratief waarbij wordt gesteld dat Tigreërs zich aan de zijde van de federale autoriteiten scharen tegen de Amhara. Tigreërs in Addis Abeba ondervinden volgens de Gentse hoogleraar nog heel wat economische gevolgen van de maatregelen waaraan zij de voorbije twee jaar zijn onderworpen worden, waaronder de gedwongen sluiting van hun winkels en bedrijven, geen toegang tot hun bankrekeningen, uithuiszettingen enz. Bij het vernieuwen van administratieve documenten, zoals

bedrijfslicenties of paspoorten moeten Tigreërs een aanzienlijke “*facilitation fee*” betalen onder tafel om hun dossier behandeld te zien wat impliceert dat de armste helft onder de Tigreërs in Addis Abeba geen administratieve problemen opgelost krijgt. Een hoogleraar aan de universiteit van Tilburg stelt dat veel mensen met een Tigray achtergrond hun werk bij de overheid of in de privé-sector niet hebben teruggekregen en dat hoewel Tigreërs in theorie dezelfde vrijheden genieten als andere Ethiopische burgers in de hoofdstad, dit in de praktijk niet gebeurt. Hoewel bronnen niet op de hoogte zijn van nieuwe discriminerende maatregelen tegen Tigreërs na het vredesakkoord blijven de eerder ingestelde discriminerende beperkingen impact hebben op de situatie van Tigreërs in Addis Abeba.

In de bestreden beslissing worden de door verzoeker aangehaalde 4 arrestaties in een periode van 13 maanden door de Ethiopische autoriteiten en de waarborgsommen die betaald werden om vrijgelaten te worden niet in twijfel getrokken. Evenmin wordt in twijfel getrokken dat verzoeker werd gearresteerd omwille van zijn etnie. Hoewel verzoeker afkomstig is uit Tigray, woonde hij al sinds 2012 in Addis Abeba, zodat dit in het geval van verzoeker moet beschouwd worden als zijn regio van bestemming in geval van terugkeer. In de bestreden beslissing wordt verzoekers vrees voor vervolging uitsluitend beoordeeld ten aanzien van Addis Abeba.

Verzoekers arrestaties en opsluitingen door de Ethiopische autoriteiten, die kaderden in een golf van massale en willekeurige arrestaties door de Ethiopische autoriteiten in het gehele Ethiopisch grondgebied buiten Tigray en in het geval van verzoeker gebeurden toen hij op weg was naar Addis Abeba en later toen hij opnieuw in Addis Abeba werkte en woonde (notities PO, p. 8) enkel omwille van zijn behoren tot de Tigray-etnie. Gelet op de context, duur en omstandigheden waarin zij plaatsvonden kunnen deze arrestaties en de ermee gepaard gaande detentie worden beschouwd als een daad van vervolging conform artikel 48/3 § 1 van de Vreemdelingenwet.

Hieruit volgt dat verzoeker in het verleden reeds is vervolgd door de Ethiopische autoriteiten omwille van zijn etnie en dus onder het toepassingsgebied valt van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet dat luidt als volgt: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of ernstige schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”.*

In de bestreden beslissing wordt niet uitdrukkelijk verwezen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet noch wordt uitdrukkelijk onderzocht of besloten dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat de reeds ondergane vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Wel wordt erkend dat deze arrestaties en detentie onaangename ervaringen waren en dat deze gebeurtenissen te situeren vallen in de specifieke context en specifieke tijdsspanne van het conflict in Tigray waar algemene arrestaties gebeurden in het teken van de oorlog in Tigray, maar dat de algemene landeninformatie uitwijst dat er in Addis Abeba geen sprake meer is van massale willekeurige arrestatie op basis van de Tigray etniciteit. Verzoekers aan zijn arrestatie gelinkte vrees wordt om die reden niet actueel geacht in de bestreden beslissing.

Voorafgaandelijk dient te worden opgemerkt dat uit de door verzoeker geciteerde landenrapporten blijkt dat er sprake is van gewelddadige confrontaties en mensenrechtenschendingen in bepaalde delen van Ethiopië, waaronder Tigray. Uit de ook door verzoeker aangehaalde COI Focus blijkt dat het conflict in Tigray ook na de vredesovereenkomst van november 2022 nog steeds gevolgen heeft in Addis Abeba en dat Tigreërs er nog steeds geconfronteerd worden met haatspraak, discriminatie op het vlak van de arbeidsmarkt en de administratie. Meerdere bronnen bevestigen ook dat Tigreërs kenmerkende kleding of sierraden niet meer dragen en dat niet langer hun eigen taal spreken op publieke plaatsen in de hoofdstad om negatieve aandacht te vermijden en dat veel Tigreërs zich onveilig voelen in Addis Abeba (COI Focus, p. 10).

Verder kan uit de beschikbare landeninformatie weliswaar blijken dat actueel geen massale willekeurige arrestaties meer plaatsvinden van Tigreërs in Addis Abeba, maar niet dat er geen arrestaties meer zouden plaatsvinden in Addis Abeba van personen die tot deze bevolkingsgroep behoren. In dit verband dient te worden vastgesteld dat dezelfde bron die stelt dat arrestaties van Tigreërs buiten hun regio van herkomst niet grootschalig zijn als voorheen, ook stelt dat het *“plausibel is dat arrestaties van Tigreërs nog steeds voorkomen”* (Migrationsverket, 28/03/2023 geciteerd in COI Focus, p. 9). Evenmin blijkt uit de landeninformatie dat alle personen die in het kader van één van de drie in de beschikbare landeninformatie beschreven golven van massale arrestaties van personen van Tigray etnie sinds het begin van de oorlog in Tigray zijn gearresteerd, ondertussen zouden zijn vrijgelaten. Een aantal van hen zit nog steeds vast en midden 2023 had Cedoca niet kunnen achterhalen hoeveel Tigreërs nog in detentie zitten.

Zoals reeds aangehaald is niet betwist dat verzoeker tot 4 maal toe gearresteerd werd in Addis Abeba omwille van zijn Tigray-etnie en dat hij bij zijn eerste arrestatie, na zijn terugkeer vanuit Tigray in december 2020 ervan werd verdacht te hebben meegestreden met de Tigreërs. De beschikbare landeninformatie geeft geen uitsluitsel over de profielen van Tigreërs in Addis Abeba die na de laatste golf van massale arrestaties nog steeds een risico lopen om gearresteerd te worden en laat dus in de huidige stand van zaken niet toe om

het risico dat verzoeker, die voor zijn vertrek uit Ethiopië vier maal werd gearresteerd maar weer vrijgelaten, in geval van terugkeer opnieuw wordt geïnterviewd en vervolgd door de Ethiopische overheid omwille van zijn etnie, naar behoren te evalueren.

Uit het voorgaande blijkt dat de beschikbare landeninformatie met betrekking tot de situatie van Tigreërs in Addis Abeba niet volstaat om te beoordelen of er *in casu* al dan niet goede redenen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet voorhanden zijn om aan te nemen dat de door verzoeker ondergane vervolging zich niet opnieuw zal voordoen. Hoewel niet langer grootschalig, blijken immers wel nog arrestaties van Tigreërs plaats te vinden maar is onduidelijk welke profielen daarbij geïnterviewd worden. Dat verzoeker lange tijd in Addis Abeba heeft gewoond, er een netwerk heeft en er heeft gewerkt, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoeker tot de Tigray etnie behoort en om die reden tot viermaal toe werd gearresteerd en hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot de landeninformatie inzake de situatie van Tigreërs in Addis Abeba. Daarbij kan niet voorbijgegaan worden aan het feit dat verzoeker ervan verdacht werd te hebben deelgenomen aan de strijd in Tigray en een document heeft neergelegd waarover hij tijdens het persoonlijk onderhoud toelichtte dat hij in de gevangenis ondertekende en waarin hij moest schrijven *“dat ik verdacht werd van deel te nemen aan de oorlog”* (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2 en notities PO, p. 23). De beschikbare landeninformatie laat de Raad niet toe het risico voor verzoeker om opnieuw aan vervolgingsdaden te worden onderworpen in geval van terugkeer naar Addis Abeba gelet op zijn individuele omstandigheden voldoende in te schatten. Bijkomend merkt de Raad ook op dat de bestreden beslissing geen motivering bevat inzake de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET